

РЕШЕНИЕ

№ 154

гр. Провадия, 22.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПРОВАДИЯ, II-РИ СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Елена Ив. Стоилова

при участието на секретаря И.М.В.
като разгледа докладваното от Елена Ив. Стоилова Гражданско дело № 20223130101038 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 4 във вр. с чл. 8 т. 1 и т.4 от Закона за защита срещу домашното насилие (ЗЗДН).

Подадена е молба от Г. Г. Г. с ЕГН *****, с адрес ***** лично и в качеството ѝ на майка и законен представител на детето М. А.а Я.а с ЕГН ***** срещу А. Я. А. с ЕГН ***** с адрес *****.

В молбата се твърди, че страните са живели на семейни начала, като от съвместното им съжителство се родило детето М. А.а Я.а. Страните били разделени.

Отношенията между страните били влошени според молителката от спечелването от нея на дела за родителски прав над детето. Срещу ответника по молба на молителката били издавани заповеди за незабавна защита в нейна полза, но това не спирало ответника.

Ответникът се преместил да живее в града на молителката и я следял, обиждал, тормозел. На 20.09.2022г. в около 20:00 часа ответникът пресрещнал молителката пред дома ѝ, съборила я на земята и започнал да я удря с ритници по главата и тялото, да я псува, обижда и заплашва. Съседите на молителката и баща ѝ чули виковете и излезли да видят какво става. Това се случило пред очите на детето на страните М., която се разплакала, викала,

казала на майка си да става и ѝ подала ръка, казала на баща си да спре да бие майка ѝ, но той не спрял. След като молителя видял, че има свидетели на случилото се се качил в автомобила си, казвайки на молителката, че знае, че тя ще го съди, но ако го направила той щял да ѝ запали къщата, а тя да „види секирата“.

Молителката се страхува от ответника, както за себе си, така и за близките си и той да не изпълни заканите си. Твърди, че детето е стресирано и не желае да вижда баща си. Молителката изпитвала болки от нанесения побой от ответника.

Иска се защита от съда и издаване на заповед за незабавна защита от осъществяването спрямо молителката и дъщеря ѝ домашно насилие от А. Я..

В проведеното по делото открито съдебно заседание, молителката се явява лично чрез процесуалния си представител поддържа подадената молба и моли за налагане на мерки за защита на нея и дъщеря ѝ. Ответникът се явява лично в част от проведените заседания като чрез процесуалния си представител моли молбата за защита да бъде оставена без уважение. Твърди, че на 20.09.2022г. не е извършил акт на домашно насилие над молителката и дъщеря им. Взел е детето със съгласието на майка му, за да му пробие ушите и да му сложат обеци, след което го е върнал на молителката без дори да слиза от автомобила си.

След съвкупна преценка на доводите на молителката, на приложените към молбата и събрани по искане на страните писмени и гласни доказателства, и като съобрази разпоредбите на закона, Провадийският районен съд намира за **установено от фактическа и правна страна следното:**

Молбата за защита е с правно основание чл. 8, т. 1 и т.2 във вр. с чл. 4, ал. 1 във вр. с чл. 5, ал. 1 от ЗЗДН. Същата отговаря на формалните изисквания на чл. 9 от ЗЗДН за редовност, като при проверката ѝ за допустимост съдът взе предвиди следното:

В чл. 3 от ЗЗДН е очертан кръга на лицата, които са легитимирани да искат защита по предвидения в закона ред. В случая молителката и ответникът са лица в отношенията по чл.3, т.2 от ЗЗДН лица, които са били във фактическо съпружеско съжителство, а дъщерята на молителката и ответника са в отношенията по чл.3, т.4 от ЗЗДН.

Разгледана по същество молбата е основателна.

От декларация за извършено домашно насилие по чл. 9, ал. 3 от ЗЗДН се установява, че молителката е декларирила, че на 20.09.2022г. в около 20:00 часа ответникът пресрещнал молителката пред дома ѝ, съборила я на земята и започнал да я удря с ритници и юмруци по главата и тялото, да я псува, обижда и заплашва, че щял да запали къщата, да извика всичките си роднини да се саморазправят с нея. На всичко това присъствала дъщерята на страните, която плачела и викала.

От Медицинско удостоверение № 1066/2022г. от УМБАЛ „Св. Анна – Варна“ АД се установява, че съдебният медик е констатирал на 21.09.2022г., че молителката има травматичен оток по окосмената част на главата си, кръвонасядания по левия горен и десния долен крайник, подкожен хематом в областта на дясната подбедрица.

От изслушания представен от РЦ-112 гр. Варна, CD с надпис: „105820-449/2022 рег. № 105820-449/02.12.2022 екз. 2“, съдържащо 6 файла с ел.картони и 2 бр. аудио запис с имена на файловете се установява, че на 20.09.2022г. молителката е подала сигнал до тел.112 затова, че ответникът я е удрял с юмруци и ритници по главата пред дома ѝ в присъствието на дъщеря им.

От писмо № 12743/22.12.2022 г. от РП-Варна се установява, че е образувано ДП по подадената жалба от молителката срещу ответника за отправени от него закани с убийство.

От решение № 13/17.01.2023 г. по ВНЧХД № 1223/2022 г. на ВОС се установява, че е изменена присъда № 30/05.09.2022г. по нчхд 74/2022г. на РС Провадия като молителката е освободена от наказателна отговорност ѝ и е наложено наказание по чл.78а НК за престъпление по чл.182, ал.2 от НК. Решението е окончателно.

С присъда № 3/29.04.2021 г. по НЧХД № 256/2020 г. на ПРС молителката е освободена от наказателна отговорност ѝ и е наложено наказание по чл.78а НК за престъпление по чл.182, ал.2 от НК. Присъдата е влязла в сила.

От приложения изпълнителен лист от 23.09.2022г. се установява, че ответникът е осъден да заплаща на дъщеря си М. Я.а чрез нейната майка Г. Г. месечна издръжка в размер на 180 лева.

От НП № 1-112 ЕЕН/2019 г./28.02.2019 г. на МВР се установява, че на молителката е наложено административен наказание глоба за подаден лъжлив сигнал на тел.112.

От изготвения социален доклад с вх. № 5650/14.10.2022г. от ДСП-Провадия се установява, че детето живее при майка си в гр.***** заедно с дядо си и вуйчо си. Задоволени са потребностите му. В дома има условия за отглеждане на дете. Детето е обичано и ценено в дома си. Детето е в добро здравословно състояние. То посещава детска градина , където няма проблеми в поведението му.

От обясненията на молителката, които съдът кредитира се установява, че на 20.09.2022г. в около 18:00 часа ответникът ѝ позвънил с искане да дойде да вземе детето извън режима на личен контакт, за да го заведе да му пробият ушите и да му сложат обици. Молителката му казала, че това е добре да стане в деня за режим на личен контакт, а 20.09.2022г. не бил такъв ден. Въпреки това ответникът отишъл до дома на молителката тя му предала детето и той го завел до жена от същия град, за да му пробият ушите. Молителката решила да се оплаче в полицията, че ответника взел детето извън режима на личен контакт, отишла до участъка, но той бил затворен. Видяла на улица, че св.Х. – полицейски служител влиза в дома на майка си и решила да му се оплаче. Тя отишла до дома на майката на св.Х., повикала го и му казала, че ответника взел дъщеря им извън определения режим. Молителката набрала по телефона си ответника и св.Х. разговарял с него. Ответникът му казал, че завел дъщеря им да ѝ пробият ушите. Св.Х. му казал да върне детето на майка му. В около 20:00 часа ответникът върнал детето на молителката, но докато тя се прибирала в двора с детето за ръка и била с гръб към ответника той я бутнал и я съборил на земята. Ответникът започнал да удря молителката с юмруци и ритници по главата и тялото в присъствието на детето. Детето се уплашило, плачело и викало. Ответникът си тръгнал, качил се в автомобила си.

Бащата на молителката св.Д. излязъл от къщата и разбрал от молителката и детето М., че ответника е удрял молителката. За случилото се молителката подала сигнал на тел.112.

От обясненията на ответникът, които съдът кредитира, отчасти като кореспондиращи с останалите събрани по делото доказателства се установява, че отишъл пред дома на молителката, за да вземе дъщеря си, за да ѝ пробият

ушите и да ѝ сложат обици. Молителката се оплакала на кварталния, който се обадил на ответника да върне детето на майката. След като сложили обици на детето ответникът върнал детето на молителката. Съдът не кредитира показанията на ответника в останалата им част, че след като взела детето молителката започнала да плюе и рита колата на ответника, а той дори не слязъл от автомобила си, а потеглил за дома си. Съдът не кредитира обясненията на ответника в тази им част, тъй като те останаха непотвърдени от нито едно от останалите събрани доказателства по делото и представляват негова защитна версия.

От показанията на св.Д. – баща на молителката, които съдът кредитира като еднопосочни и кореспондиращи с останалите събрани по делото доказателства се установява, че на 20.09.2022г. вечерта в около 20:00 часа молителката излязла в двора, за да види, защо ответника не води детето. Св.Д. чул, че детето плаче излязъл да види какво става. Той видял ответника до автомобила си и после да се качва в него и да потегля. Детето било със сълзи на очите и казало, че баща му било майка му. Молителката показала насинения си крак на св.Д. и му разказала че ответника я е бил като я удрял по тялото и главата. Молителката се обадил на тел.112 и ги уведомила за случилото се. Детето М. и цялото семейство на молителката се страхували от ответника, който бил много агресивен.

От показанията на св.Г. – брат на молителката, които съдът кредитира като еднопосочни и кореспондиращи с останалите събрани по делото доказателства се установява, че молителката му се обадил по телефона и започнала да плаче. Казала му, че ответника я е бил. Той отишъл при нея на другия ден и видял, че ръката ѝ и крака ѝ са насинени. Детето било уплашено и казало, че баща му пребил майка му. Молителката се страхувала за себе си, за дъщеря си и баща си.

От показанията на св.Х., които съдът кредитира като еднопосочни и кореспондиращи с останалите събрани по делото доказателства се установява, че в около 18:00 – 18:30 часа бил в дома на майка си, молителката отишла там и го повикала. Тя му казала, че ответника взел дъщеря ѝ да ѝ пробият ушите и сложат обеци извън определения режим на лични контакти. Тя набрала ответника от нейния телефон и го дала на св.Х., ответникът му казал, че е с дъщеря си, за да ѝ пробият ушите. Св.Х. му казал, ако няма режим на личен

контакт да върне детето на майка му.

Впоследствие молителката подаде сигнал до полицията за случилото се същата вечер между нея и ответника, че след като ответника ѝ върнал дъщерята, молителката хванала детето за ръка и тръгнала към дома си, ответника я бутнал и на земята започнал да я удря с юмруци у ритници. Св.Х. видял, че молителката е насинена около 1-3 дни след случилото се.

От показанията на св.А. – брат на ответника, които съдът кредитира отчасти като еднопосочни и кореспондиращи с останалите събрани по делото доказателства се установява, че на 20.09.2022г. страните имали дело за родителски права над детето М.. След приключване на делото св.А. бил заедно с ответника. Съдът не кредитира показанията на св.А., тъй като не кореспондират със събраните по делото доказателства, че молителката се обадила на ответника, за да дойде да вземе детето и да го заведе да му пробият ушите. Това противоречи на събраните по делото доказателства, според които страните са в конфликтни отношения, видно от приетите по делото присъди и решение на ВОС се установи, че майката е била осъдена за престъпление по чл.182, ал.2 от НК за неизпълнение на съдебно решение по определен режим на личен контакт между детето М. и ответника. Поради това противоречи на житейската логика молителката сама да проявява желание ответника да взема детето извън определения режим на личен контакт. По същите причини съдът не кредитира показанията на св.А., че детето Мирел постоянно било на гости при баща си, докато той живеел в гр.***** и че само ходело до неговия дом.

На другия ден ответникът споделил на св.А., че молителката му направила клопка, като се обадила на кварталния и му казала, че е взел детето без да има право.

От правна страна съда намира следното:

Предявена е молба с правно основание чл. 4, ал. 1 във вр. с чл.3, т.2 и т.4 вр. с чл. 5 от ЗЗадН.

Съгласно разпоредбата на чл.2 ал.1 от ЗЗДН легалното определение за домашно насилие срещу лице е: всеки акт на физическо, сексуално, психическо, емоционално или икономическо насилие, както и опитът за такова насилие, принудителното ограничаване на личния живот, личната свобода и личните права, извършени спрямо лица, които се намират в

родствена връзка, които са или са били в семейна връзка или във фактическо съпружеско съжителство.

Страните не спорят, а на съда е служебно известно, че са били във фактическо съпружеско съжителство, от което имат родено едно дете М., родена на 18.09.2017г.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства, коментирани по-горе се установява, че на 20.09.2022г. ответникът А. е осъществил акт на домашно насилие над Г. Г. и детето им. А. връщайки детето на майка му след като тя е държала М. за ръка и е била с гръб към него я е бутнал и започнал да я рита по главата и тялото. Това е било видяно от детето, което се е уплашило и започнало да вика и да плаче. В резултат на ударите видно от медицинското свидетелство, от показанията на св.Д., св.Г., св.Х. молителката е получила травматичен оток по окосмената част на главата си, кръвонасядания по левия горен и десния долен крайник, подкожен хематом в областта на дясната подбедрица. По време на извършването на това физическо насилие над молителката от страна на ответника е имало и психическо такова, изразяващо се в отправяне на закани за живота на молителката. Молителката и детето са били силно изплашени от поведението на ответника, който на съда е служебно известно, че е извършвал домашно насилие на молителката и в предходен период, за което има издадена заповед за защита.

Поведението на ответника – силно агресивно, нанася психически вреди и представлява психическо насилие над дъщеря му, пред която се извършва побоя над майка ѝ. Детето е уплашено от баща си. Това се установява и от показанията на св.Д. и св.Г., както и от обясненията на молителката.

Отношенията между страните са силно конфликтни и всяка една от тях следва да положи нужните усилия за нормализирането им. Съдът взема предвид провокативното поведение на молителката, която сама е позволила на ответника да вземе детето им извън режима на личен контакт, след което веднага е отишла да се оплаче на полицейски служител св.Х.. Въпреки това агресивното поведение на ответника спрямо молителката и дъщеря му е неоправдано и говори за липса на контрол над агресивните му импулси. Цялостното поведение и на двамата родители развива едно травмирано и

уплашено дете. Отговорност и на двамата родители е да положат нужните усилия за правилното възпитание и развитие на детето, а не да го използват по между си като средство за решаване на конфликтите си.

Предвид гореизложеното съдът намира, че са налице основания за издаване на заповед за защита на Г. Г. и М. Я.а от осъщественото спрямо тях домашно насилие на 20.09.2022г.. Предвид трайното агресивно поведение на ответника и настойчивостта в осъществяване на актове на домашно насилие от него, съдът намира, че подходящи мерки за защита са следните: да се задължи ответника да се въздържа от извършване на домашно насилие спрямо молителката и детето М., да се забрани на ответника да доближава молителката Г. на разстояние по-малко от 50 метра за срок от 8 месеца. Съдът намира, че за детето М. тази мярка следва да е за срок от 3 месеца, с цел даване на възможност на бащата да осъществи контакт с дъщеря си, за да не прекъсва емоционалната връзка между тях. Ответникът следва да се задължи да посещава специализирана програма за извършители на домашно насилие организирана от фондация SOS семейства в риск в гр.Варна, ул.“Синчец“ №21, тел.052/609-677, тъй като по този начин ответникът ще бъде подпомогнат да промени своето отношение към Г. Г. и М. Я.а.

Съдът намира, че Г. Г. и М. Я.а следва да бъдат насочени към програма за възстановяване към фондация SOS семейства в риск в гр.Варна, ул.“Синчец“ №21, тел.052/609-677.

Налагането на парична глоба е обусловено от основателността на молбата за защита и е винаги кумулативно, съобразно чл. 5 ал. 4 ЗЗДН, на ответника следва да бъде наложена и такава санкция. Съдът предвид липсата на данни за доходите на ответника преценил, че подходящия размер на глобата е приблизително до нейния минимален размер от 300 лева.

На основание чл.11 ал.2 от ЗЗДН и предвид изхода на делото, в тежест на ответника по молбата следва да се възложи задължението за заплащане на дължимата държавна такса в размер на 25 лева.

Ответникът е претендирал разноски, но такива не му се дължат предвид изхода по делото.

Процесуалният представител на молителката е претендирала разноски за оказана безплатна правна помощ, но предвид липса на доказателства за сключен между молителката и процесуалния ѝ представител договор за

оказване на безплатна правна помощ, съдът намира, че възнаграждение не следва да бъде присъждано.

Мотивиран от горното и на основание чл. 15 във вр. с чл.5, ал.1, т.1, т.3, т.5 и т.6 и ал. 4 от Закона за защита от домашното насилие, Провадийският районен съд

РЕШИ:

НАЛАГА МЕРКИ ЗА ЗАЩИТА на Г. Г. Г. с ЕГН ***** и М. А.а Я.а с ЕГН ***** и двете с адрес ***** от осъщественото спрямо тях домашно насилие от А. Я. А. с ЕГН ***** с адрес с адрес ***** като:

ЗАДЪЛЖАВА А. Я. А. с ЕГН ***** с адрес с адрес ***** да се въздържа от извършване на домашно насилие спрямо Г. Г. Г. с ЕГН ***** и М. А.а Я.а с ЕГН ***** и двете с адрес *****.

ЗАБРАНЯВА на осн. чл.5, ал.1 т.3 от Закона за защита от домашното насилие на А. Я. А. с ЕГН ***** с адрес ***** да се доближава на по-малко от 50 м. разстояние до Г. Г. Г. с ЕГН ***** с адрес ***** за срок от 8 месеца.

ЗАБРАНЯВА на осн. чл.5, ал.1 т.3 от Закона за защита от домашното насилие на А. Я. А. с ЕГН ***** с адрес ***** да се доближава на по-малко от 50 м. разстояние до М. А.а Я.а с ЕГН ***** и двете с адрес ***** за срок от 3 месеца.

ЗАДЪЛЖАВА на осн. чл.5, ал.1 т.5 от Закона за защита от домашното насилие А. Я. А. с ЕГН ***** с адрес ***** да посещава специализирана програма за извършители на домашно насилие организирана от SOS семейства в риск в гр.Варна, ул.“Синчец“ №21, тел.052/609-677.

НАСОЧВА на осн. чл.5, ал.1 т.6 от Закона за защита от домашното насилие Г. Г. Г. с ЕГН ***** и М. А.а Я.а с ЕГН ***** и двете с адрес ***** да посещават специализирана програма за възстановяване организирана от фондация SOS семейства в риск в гр.Варна, ул.“Синчец“ №21, тел.052/609-677.

НАЛАГА ГЛОБА на основание чл. 5, ал. 4 ЗЗДН на А. Я. А. с ЕГН ***** с адрес ***** в размер на **300 лв.**, платима по сметката на ПРС в

двуседмичен срок от влизане в сила на съдебното решение.

ОСЪЖДА А. Я. А. с ЕГН ***** с адрес с адрес ***** да заплати по сметка на **Провадийският районен съд** сумата от **25** лева, представляваща държавна такса по делото, на основание чл.11, ал.2 от ЗЗДН.

ДА СЕ ИЗДАДЕ ЗАПОВЕД ЗА ЗАЩИТА. Заповедта подлежи на незабавно изпълнение.

Указва на полицейските органи да следят за изпълнението на заповедта.

Предупреждава А. Я. А. с ЕГН *****, че при неизпълнение на заповедта за защита, полицейският орган, констатира неизпълнението, задържа нарушителя и уведомява органите на прокуратурата.

Преписи от настоящото решение и от издадената заповед да се връчат на страните, като в изпълнение на чл. 16 ал. 3 от ЗЗДН да се изпратят служебно на РУ Провадия, РУ Павликени, фондация SOS семейства в риск в гр.Варна, ул.“Синчец“ №21.

Решението подлежи на обжалване пред Варненски окръжен съд в седемдневен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Провадия: _____